

der rigtig vil smause, og de, der rigtig viser Skatteevne ved store Nydelser, gaar netop ikke paa Restaurationer. Men den store Del af Befolkningen, den større, voksende Del af Befolkningen, der tvinges af selve deres Erhverv og den ejendommelige Maade, hvorpaa det er lagt, og de store Afstande, der er indenfor Byen, til at spise paa Restauration, *dem* er det netop, der her bliver uforholdsmæssig beskattet. Jeg ved, at man i Czekoslovakiet har en lignende Skat, der dog under Krigstiden kun var 3 pCt. og nu er ca. 1 pCt., men vel at mærke, det er en Skat, der falder, hver Gang man overhovedet skal af med Penge, ligesom Kvitteringsskatten i England. Det er heller ikke noget særlig rationelt Princip; det er altsaa det Princip, at Staten siger: Halløj, nu staar der en Mand og skal af med nogle Penge, nu kommer vi og tager en lille Bid af dem. Det er, som sagt, heller ikke særlig rationelt, men lad gaa, man forstaar dog Tankegangen. Dernede falder Skatten imidlertid ikke *særlig* paa Restauranter; det er kun, fordi man skal betale og have en Kvittering paa Restauranten, at man derigennem kommer til at betale 1 pCt. i Skat. Men det er ualmindelig glubsk, at Mennesker — der altsaa, som jeg vedblivende siger, ikke paa nogen Maade røber *særlig* Skatteevne ved at skulle spise paa Restauranter — skal betale ekstra 10 pCt., skønt de snarest har mindre Skatteevne ved, at de maa spise paa Restauranter.

Taaeligere vilde det have været, hvis man havde sørget for, at det var blevet en virkelig Omsætningsskat, saa at Restauratørerne kunde sørge for, at Skatten ikke blev taget paa de ganske billige Varer, paa de rene Fornødenheder: Brød, Smør o. s. v., men netop paa de Varer af større eller mindre Luksuskarakter, der serveres paa Kafeer og Restauranter. Og hermed kommer jeg da ganske naturligt til det sidste Moment, dette nemlig, at foruden at være en irrational Forbrugsskat har denne Skat til Overflod den *direkte* Skats Mangler. For at den skal være saa fuldendt i Retning af det slette, som man kan tænke sig, har den ogsaa den direkte Skats Mangler. Den direkte Skats Mangel er denne, at Beløbet bliver direkte opkrævet hos en. Hvad enten det nu sker af en Rodemester eller det sker af en Opvarter, er i og for sig ligegyldigt; det er endogsaa værre, at 3 Gange om Dagen, naar man skal indtage sine Maaltider, kommer Rodemesteren i Form af en Opvarter og præsenterer Skatten. Denne stadige Irritation, denne stadige Holden for Øje, at Staten

skal stikke sin Nøse i, hvad man spiser paa Restaurant, og i den Anledning plyndre en, det er en Ejendommelighed ved Skatten som direkte, som vi alle ved er pinagtig, og som man her ser opstaa i sin Glans og Herlighed knyttet til en Forbrugsskat. Jeg maa sige, at den, der har opfundet denne Skat, er fremragende — fremragende i Retning af at samle alle de Fejl, der overhovedet kan være ved en Skat, og krystallisere dem i denne ene. Jeg vilde blot ønske en Ting, at Finansministeren kunde opgive os denne geniale Mands Navn, for at vi kunde faa hans Billede sendt til alle finansvidenskabelige Højskoler — som det hedder i det gamle Ord:

Har du aldrig set en Abolitionist?

Vil du vide, hvordan han ser ud til sidst?

—, for at Billedet af ham kunde staa, som det hedder i de gamle Love: Til Skræk og Advarsel for alle ligesindede!

Bunch: Da Restaurationsskatteloven blev forelagt her i Tinget i Fjor, blev den forelagt som en rent midlertidig Lov. Jeg undlod at stemme for den, idet den ikke havde min Sympati, og jeg skal følge min Overbevisning om det skadelige eller mindre skadelige ved en Lov, naar jeg stemmer. Nu da denne Skat skal gøres permanent, og efter at jeg paa nært Hold har set, hvad Skade den gør, særlig for Restauratørerne ved at drage en Mængde af de Forretninger, som naturligt tilkommer dem, over til Pensionater, Diners transportables, Smørrebrødsfabrikker o. s. v., hvorved man unddrager Staten denne Skat, som jo i det hele taget er ret upopulær, vil jeg stemme imod Loven.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal forskaane det høje Ting for at gentage de forskellige Argumenter, jeg har fremført for denne Skat paa de tidligere Stadier af Behandlingen her, og kun gøre nogle faa Bemærkninger. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) stillede denne Skat lige overfor en almindelig Omsætningsskat. Den Gang da jeg overvejede, hvorledes der skulde skaffes Statskassen 30 Millioner forøget Indtægt, og da jeg altsaa bestemte mig for denne Skat tilligemed Chokoladeskatten, var det Alternativ, jeg syslede med, netop Omsætningsskatten, den almindelige Kvitteringsskat. Men jeg behøvede ikke mange Overvejelser for at se, at denne almindelige Omsætningsskat var betydelig uheldigere end Restaurationsskatten. Den almindelige Omsætningsskat